

jeg har en forhåbning om og en tro på, at når han nu har oversomret, som det hedder, kunne han måske komme på bedre tanker og vise en meget større åbenhed over for Folketinget og frem for alt bidrage til, at den – kan vi godt sige uden overdivelse – lidt mislykkede spørgetid får en ny chance. Jeg tror, at statsministeren er den, der vil kunne bidrage stærkt til det.

Så vil jeg lige her til sidst sige noget om hovedemnet i forslaget – spørgetiden er jo kun et delelement – nemlig selve lov kvaliteten. Det er sådan set en løbende proces for både embedsfolk og politikere, at de holder tingene i gang, og nu er der fastlagt en ramme, som man så kan håbe, vi alle sammen kan være med til at udfylde.

Endelig vil jeg også nævne en ting, som jeg synes er positiv. Det er ikke noget, vi har fundet på herinde; det er den moderne teknik, der gør, at de, der er meget interesserede i Folketingets arbejde, lovforslag og en lang række andre ting, nu i stor udstrækning kan gå ind på Internettet og andre steder og, om ikke lære os kunsten af, så i hvert fald se, hvad vi foretager os her i Folketinget.

Vi tilslutter os B 141 og håber, at det får en let gang gennem Tinget.

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Margrete Auken spurgte for lidt siden: Hvordan får man en god lov? Ja, det gør man, hvis der er flertal for den i Folketinget, for lovarbejdet er jo indrettet sådan, at hvis der er flertal for at beslutte noget skidt, så bliver det lov, og hvis der er flertal for at lave noget godt, så bliver det også lov. Men lad os håbe, at det, der er hensigten med dette beslutningsforslag, også bliver gennemført i praksis, så vi får en forbedret lov kvalitet og også en større kvalitet i det arbejde, vi udfører på andre områder end lige lovgivningsområdet her i Folketinget. Jeg håber, der kommer fremskridt på det område.

Det drejer sig i meget høj grad om udvalgenes arbejde, og fra radikal side har vi været interesserede i at få sat de mange forskellige muligheder, udvalgene nu har for at lave høringer, temadage og i et vist omfang også åbne møder, på bogstav. Vi har i Det Radikale Venstres folketingsgruppe ikke været fuldstændig enige om nødvendigheden eller berettigelsen af åbne møder i udvalgene, men jeg tilhører altså den del af Det Radikale Venstre, som har været interesseret i at give mulighed for åbne møder. Især

har jeg været meget interesseret i at få åbnet Europaudvalgets møder.

Jeg har også været meget interesseret i at få åbnet møderne under samråd. Præcis i samrådene har man jo samspillet eller modspillet mellem regeringen på den ene side og Folketinget på den anden side, og den dialog, den diskussion, der foregår mellem en regeringsrepræsentant og et folketingsudvalg, kan være meget interessant og meget spændende for hele den politiske proces og har også stor interesse for offentligheden.

Om Europaudvalgets specielle forhold vil jeg sige, at det også har været vigtigt for os på en eller anden måde at få knyttet medlemmerne af Europa-Parlamentet til det arbejde, der foregår i Folketinget. Europaparlamentarikerne er faktisk også folkevalgte, og de arbejder med mange af de samme problemer, som vi gør i Europaudvalget – de samme direktiver, de samme forslag, blot i en anden fase, på et andet tidspunkt af forslagens liv. Derfor har europaparlamentarikerne et kendskab til området, som også vi i Folketinget kan drage nytte af og have glæde af i vores arbejde, og som også kan gøre vores arbejde mere kvalificeret. Vi forventer fra radikal side, at der kan drages nytte af disse erfaringer.

Til slut vil jeg sige lidt om spørgetimen, som var meget voldsomt opreklameret, da den blev gennemført for nogle år siden. Jeg tror godt, jeg kan sige, at mange ministre var meget nervøse for, hvordan det dog ville gå, når de nu blev udsat for disse byger af nærgående spørgsmål fra en meget krigslysten opposition, men man må sige, at oppositionen ikke rigtig har levet op til de forventninger.

Jeg tror ikke, det bliver meget mere spændende af, at man flytter spørgetimen fra en onsdag til en tirsdag. Det er først og sidst op til de folk, der vil stille ministrene spørgsmål, hvordan kvaliteten af spørgetimen bliver, og vi kan møde situationer – som vi har gjort indtil nu – hvor en enkelt minister eller to ministre får en hel time til rådighed, og hvor der ikke er én eneste spørger, eller hvor spørgerne kun kan mønstre ét eneste spørgsmål, som er overstået på 5 minutter. Så længe det bliver ved med at gå sådan, får vi ikke mere underholdning eller mere substans i spørgetimen, så jeg synes, det i meget høj grad er op til Folketingets medlemmer og især de oppositionsmedlemmer, som gerne vil have en minister ud af busken, at stille nogle mere interessante spørgsmål, så vi får